

Človek potrebuje orientáciu.

- *Nielen v priestore, a nielen biologicky. Pretože človek má rozum a premýšľa, nemôže splývať s prírodou. Zaplietol sa však do rozporov svojho vlastného života. Má istotu smrti. Túži tento zánik prekonať a tuší, že je to možné, ba nevyhnutné. Ale ako? Človek potrebuje cieľ, ktorému by sa mohol oddať. Niečo, čo ho prevyšuje, v čom by sa zbíehali všetky činy a celý jeho život. Človek presahuje duchom sám seba. Všade, kde bol a kde je, usiluje sa porozumieť svojmu vlastnému životu uprostred celku sveta, nad ktorým stojí svojím duchom.*
- *Náprava ľudských vecí sa musí začať premýšľaním a poznaním pravdy... Údiv sa stupňuje tým viac, čím hlbšie poznávame veci a prírodu... Údiv je najpokornejšia vlastnosť človeka...*
- *Človek musí chápať sám seba ako celok – ako celok života a smrti, tela a ducha, mysle a činu, a najmä ako poslanie... Má chápať svoj život ako tajomstvo a hľadať k nemu kľúč... Človek je zo svojej podstaty pútnik a jeho poslaním je hľadať pravdu.*
- *Život človeka má byť zápasom o rozmnožovanie dobra v duchu Božích plánov a očakávaní.*
- *Sme si takí neznámi, že upadáme do konfliktov, napätí a kríz, a nevieme ani čo znamenajú, ani z čoho sa v nás zrodili... Nie sme stále tí istí. Máme mnoho podôb... k našej najhlbšej podstate patrí aj čosi, čo sa nedá dobre vysvetliť... Ako ľudia nie sme celkom doma ani na zemi, ani na nebi.*
- *Nehľadte na človeka len z jednej strany. Nič nepochopíte. Pozorujte človeka zo všetkých strán, vo všetkých situáciách a dlho – objavíte veci, o ktorých ste nemali ani potuchy.*
- *Ako môže úplne zaniknúť človek, jeho myseľ, jeho ja, tá obrovská energia, jeho vedomie – ako to môže jednoducho úplne zaniknúť?*
- *Bez Boha by sme boli len smiešne úlomky vesmíru a dejín, bubliny na povrchu ničoty...*
- *Kresťanstvo ponúka kľúč... Cez kresťanstvo spoznáваме posledný a najhlbší zmysel dobrodružstva, do ktorého sme životom vtiahnutí... Kresťanstvo hovorí o výsledkoch práce ako o ovocí lásky k Bohu a k ľuďom. Len to má trvalú hodnotu, čo vyrástlo z lásky.*
- *Podľa kresťanstva človek nie je ani balón stúpajúci rovno k nebu, ani krt, ktorý ryje iba v zemi. Človek sa podobá stromu – korene má v zemi, vetvy rozprestiera k hviezdám.*
- *Človek prežíva sám seba predovšetkým ako osobu, ako bytosť, ktorá vie sama o sebe, ktorá si sama seba uvedomuje, ktorá poznáva a tvorí... je vedomé ohnisko, ktoré pozoruje svet...*
- *Človek poznáva sám seba ako bytosť presahu všetkého konečného, ako bytosť – duch, ktorý sa otvára pre nekonečno... Človekovi sa ponúka Nekonečno ako trvalé Tajomstvo jeho existencie, jeho života.*
- *Človek tvorí nové veci, pretože je duch schopný nanovo tvoriť, nielen opakovať... Človek si hľadá svoju cestu a tvorí si ju... Tvorí ako Boží spolupracovník na diele stvorenia.*
- *Človek vychádza zo seba a vracia sa k sebe... rastie a zdokonaľuje sa... chápe tajomstvo... mení svet... potešuje sa hudbou, vynášiel si písmo, tvorí kultúru... chápe iné tým, že chápe seba... v poznaní sveta rozvíja poznanie seba.*
- *Až pri stretnutí s druhým človekom v láske zakusujeme pravé bohatstvo a pravú plnosť života... až v spoločenstve dosahuje človek svoju plnosť...*
- *Láska a právo majú byť dva prvky, ktoré viažu ľudí do všetkých spoločenstiev... spravodlivosť preniknutá láskou, láska vedená spravodlivosťou...*

- *Človek sa rodí do dejín, do sledu generácií svojho národa a do sledu generácií ľudstva, ktoré ho obohacujú a ktoré má aj on obohatiť.*
- *Dôstojnosť ľudskej osoby, a tým aj veľkosť ľudstva, má svoje korene v čomsi ešte nedotknuteľnejšom a naskrz posvätnom – v Bohu. Boh je garantom dôstojnosti každého človeka a celého ľudstva. Zo závislosti od Boha a z bytostného spojenia s ním plynú práva i povinnosti každého človeka, ako i práva a povinnosti každého ľudského spoločenstva.*
- *Otázku zmyslu života si riešim stále, premýšľaním i životom.*